

Białe Róże

m: Mieczysław Kozar-Słobódzki s: Kazimierz Wroczyński i inni

1. Roz - kwi - ta - ły pą - ki bia - łych róż, wróc, Ja - sień - ku,
2. Już prze - kwit - ły pą - ki bia - łych róż, prze - szło la - to,
3. Ja - sień - ko - wi nic nie trze - ba już, bo mu kwi - tną

z wo - jen - ki, już, wróc, u - ca - łuj, jak za daw - nych lat,
je - sień, zi - ma już. Cóż ci te - raz dam, Ja - sień - ku, hej,
pą - ki bia - łych róż; tam pod ja - rem, gdzie w wojen - ce padł,

dam ci za to ró - ży naj - pięk - niej - szy kwiat!
gdy z wojen - ki wró - cisz do dziew - czy - ny swej?
wy - rósł na mo - gi - le, bia - łej ró - ży kwiat.

Wróc, u - ca - łuj, jak za daw - nych lat, dam ci za to ró - ży
Cóż ci te - raz dam, Ja - sień - ku hej, gdy z wojen - ki wró - cisz
tam pod ja - rem, gdzie w wojen - ce padł, wy - rósł na mo - gi - le,

naj - pięk - niej - szy kwiat!
do dziew - czy - ny swej?
bia - łej ró - ży kwiat.